

Paaszondag, mooi weer, genietend van de serene sfeer die rond de paasdagen hangt, de tijd van hoop...

Wie had gedacht dat we die dag afscheid zouden moeten nemen van een gedreven vrijwilligster, Hilde Wauters.

We wisten dat het niet zo goed ging met Hilde. Sinds vorig jaar streed ze tegen kanker. Regelmatig kwam ze op bezoek en op betere momenten kon ze terug enkele taken op zich nemen. Het leek even beter te gaan, maar toch...

Hilde was samen met haar echtgenoot Lucien al 23 jaar vrijwilliger in De Wingerd. Maandelijks waren zij paraat om met een grote gedrevenheid en inleving het Grand Café open te houden op zaterdag. Bij grotere feesten was zij aanwezig van het eerste tot het laatste moment. Ze dacht mee na over hoe we activiteiten voor bewoners en familie tot een mooi resultaat konden brengen. Bij tekort aan helpende handen konden we steeds op Hilde rekenen, niets was haar teveel. Ze genoot ervan om samen met andere vrijwilligers aan de slag te gaan en om met deze groep na te genieten, een glaasje te drinken.

Toen de kinderen uit huis waren en ze op pensioen was, werkte Hilde nog meer als vrijwilligster o.a. bij Memo, Expertisecentrum Dementie. We zagen Hilde stralen in deze nieuwe functie. Bij de opstart van Zorgcirkels Jongdementie bood ze ook daar haar hulp aan. Nieuwe vrienden, nieuwe vrijwilligers rondom haar deden Hilde groeien. Ze was zo gelukkig dat ze iets kon betekenen voor mensen met jongdementie. Ook hier was niets teveel voor haar.

En toen werd Hilde ziek. Haar hart bleef verbonden met de Zorgcirkels, Memo en De Wingerd. Ze kreeg veel bezoek en berichten van personeel en andere vrijwilligers om haar te steunen.

Corona maakte het er niet gemakkelijker op. Het moest allemaal op afstand gebeuren. Zelfs nu kunnen we niet samen rouwen en de familie steunen. Wij hebben met zijn allen behoefte om samen Hilde te herdenken en te bedanken. Dit zullen we moeten uitstellen.

Gelukkig hebben we nog samen met haar en Lucien mogen feesten op het vrijwilligersfeest in maart.

...en Hilde heel veel dank voor die vele mooie momenten in en rond De Wingerd.

Wij zullen jou heel erg missen.

Waar zal je zijn?

Kris Gelaude

*In het geheim van de sterren
waar we samen naar kijken
of misschien in het lied van de wind?
En als het lente wordt
in die kwetsbare tint,
van een kortstondige bloesem?*

*Waar zal je zijn,
als we zwijgzaam van verdriet,
opnieuw je voetstappen horen
en hoe zachtjes de deur sluit
zoals gewoonlijk.
En toch, wij vinden je niet.*

*Misschien heb je
ergens iets achtergelaten,
een briefje, zomaar in een la,
met een voorzichtig bericht.
Dat je er straks wel zal zijn,
omringend op jouw manier,
maar onaantastbaar
voor ziekte en pijn.*

*Wij zullen je,
net zoals voorheen,
bij je naam blijven noemen.
Alleen wat zachter,
hoewel stilte
zelden zo hard valt.
De dingen staan roerloos
en jouw plaats aan tafel
bleef nimmer zo leeg.*

*Maar geef een teken.
Knipoog of leg een hand
op een schouder,
wanneer je een ogenblik
met ons meeloopt.
Zo ver kan je nooit van ons weggaan
Dat er niets van jou meer zou zijn.*

*Want de dood is niet het laatste.
De liefde is sterker.
Maar weet je,
Ze geeft soms ook
zoveel verdriet.*

